

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezcer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti projeman za avstro-ogrsko dežele za vse leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s posiljanjem na dom za vse leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko vec, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljavatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petr-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vracajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. —

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Nemški naklepi.

Nemški nacionalci vseh strank niso nikdar prikrivali svojega namena, da se hočejo polasti naše slovenske zemlje in ponemčiti vse slovenski narod. Vsako sredstvo v dosegu tega namena jim je dobro in koder imajo moč v rokah, tam tudi delajo z vso brutalnostjo na uresničenje svojih načrtov. To vidimo na Štajerskem in tudi na Koroškem.

Med tem, ko nastopajo nacionalci z odprtim vezirjem, postopajo nemški klerikalci vseh strank bolj hinavsko. Radi govore tako, kakor da jim je pravičnost čez vse in da hočejo biti pravični tudi nenemškim narodom. Njihova dejanja sicer kažejo, da so vsa ta zagotavljanja samo peseck v oči in da so Slovencem ravno tako sovražni, kakor nemški nacionalci, ali vzličtemu nam jih naši klerikalci predstavljajo kot edine prijatelje Slovencev in sploh Slovanov. Klerikalci se dobro zavedajo, da s tem na grdu način varajo slovenski narod. Ali pa je njim za narodne koristi Slovencev, kadar se gre za koristi mednarodnega klerikalizma. Temu klerikalizmu žrtvujejo vse, tudi slovenski narod. Da bi se mogli laglje pajdašiti z nemškimi klerikalci, zato nam jih poslujejo kot edine naše pravične priatelje in zato prikrivajo in utajujejo vse čine sovražnosti, ki jih store ti pravični nemški klerikalci proti Slovanom. In vendar so vse nemške stranke v narodnem oziru edine in majo iste Slovanom skrajno nasprotne cilje. To se je pokazalo one dni, ko so obhajali petdesetletnico, kar je bila zgrajena železnica čez Severnik, pri kateri priliki sta vodja nemških nacionalcev in ljubljene dvorne kavarne, dr. Lueger, ter vodja nemških nacionalcev, dr. Derschatta, prisegala, da mora v Avstriji gospodariti nemški duh.

Vse ponemčiti, to je geslo tudi istih »pravičnih« Nemcev, katerih se naši klerikalci tako oklepajo, da na Koroškem že skušajo slovensko narodno stranko popolnoma potopiti v nemškem klerikalizmu. O binkoštih e edini slovenski deželnici poslanec

koroški v Beljaku pomagal ustanavljati krščansko-socialno stranko za Koroško in se bratil z Luegerjevim odpolancem Gessmannom. Sedaj pa sta Lueger in Gessmann to felonijo kvitirala z izjavo, da se mora slovenska Gorenjska ponemčiti.

»Deutsches Volksblatt«, glasilo dr. Lueger in dr. Gessmanns, najbolj razširjeni klerikalni list v Avstriji, je pisal v številki 5538 z dne 5. t. m.:

»Am 31. Mai erfolgte in der paradiesisch schönen Wochein, durch die die zweite Eisenbahnverbindung nach Triest ihren Weg nimmt, der Durchschlag im Tunnel. Um die überwältigenden Schönheiten der Wochein und des Tales der jungfräulichen Save zu schildern, die in reisenden Fluten ihrer waldumsäumten Weg durch die wechselvollen malerischen Landschaftszenerien nimmt, dazu bedürfte es der Feder eines Stifter. Es genüge deshalb, wenn wir feststellen, dass ein Stück des schönsten Winkels unseres Vaterlandes, der bisher in seiner vollen Abgeschiedenheit nur von den Wenigsten gekannt war, mit allen seinen bezaubernden Naturschönheiten durch die neue Bahn der Allgemeinheit erschlossen wird und dass in nicht allzuferner Zeit sich in diesen herrlich gelegenen Gegenden, die an dem pittoresken, wildromantischen, an den bayrischen Königssee gemähnenden Wocheinersee einen Schatz von unvergänglicher Schönheit besitzen, sich ein Fremdenstrom aus aller Herren Länder ergießen wird. Nationale Gleichgültigkeit hat es zuwege gebracht, dass dieses einst deutsche Gebiet unserer Alpenländer allmählich der Slavisierung anheimfiel; daran gemahnen nicht nur die verballhornisierten deutschen Ortsnamen, sondern auch die Namen der Ortsinsassen selbst. Dieses herrliche Stück deutscher Erde wird ohne Zweifel für die Deutschen wieder gewonnen werden, wenn sich nur einmal der Strom der Deutschen in dieses vergessene, märchenhaft schöne Stück unserer Alpenwelt ergießen wird.«

To je že vrhunc nesramnosti. Ta zemlja ni bila nikdar nemška in nimajo Nemci do nje nobenih pravic. Če pa se postavljajo Nemci na tako stališče, kakor je zastopa »Deutsches

Volksblatt«, potem je slovenska zemlja vse, kar sega do Severnika, do Solnograda in do Brunecka, kajti tu so res krajevna in osebna imena slovenska, in so tod prebivali Slovenci.

No, mi vemo, da v boju med Nemci in Slovenci ne bodo odločili prepiri, kaj se sme imenovati slovensko zemljo in kaj je nemška zemlja. V tem boju odloči moč. Storimo takoj kakor Nemci in se polastimo brez obzirno vsega, kar zamoremo debiti, da le onemogočimo Nemcem izvršitev njihovih naklepo. Predstojče vrste pa naj bodo novo opozorilo vsem Slovencem, kako nas varajo domači klerikalci, ko nam predstavljajo nemške klerikalce kot naše pravične prijatelje.

Vojna na Dalnjem Vztoiku. Kuropatkin na potu, da osvobi Port Artur.

O prodiranju ruske armade proti jugu se širijo najrazličnejše vesti, ki si vedno vse nasprotujejo, da nikdo ne more prav vedeti, katera je pravzaprav resnična.

Angleški in z njimi tudi skoraj vsi nemški listi trdovratno zatrjujejo, da je bil Kuropatkin iz Petrograda prisiljen, da se je odločil, kreniti s svojo armado proti jugu, da osvobi Port Artur. Naglašalo se je, da je osvoboditev Port Arturja sklenil vojni svet, v katerem je odločil car Nikolaj sam, katerega je pridebil za svoj načrt, da se mora Port Arturju iti na pomoč, namestnik Aleksejev. Car je nato Kuropatkinu strogo ukazal, da se naj takoj napoti proti jugu s svojo armado, kateremu povelju se je general moral vdati, dasi ve, da bo ta korak usodepoin za rusko vojsko.

Drugi manj številni viri pa so naglašali, da se je general Kuropatkin prostovoljno odločil za ofenzivo iz enostavnega vzroka, ker ima že dovolj močno armado, da se mu ni treba več batiti, da bi se ne mogel uspešno meriti z japonsko vojsko. Glasom teh poročil razpolaga Kuropatkin samo v Liaojangu z armado 200.000 mož.

Katera vest je sedaj resnična, kateri se naj verjame?

Kakor se sedaj kaže, bo vest, da je Kuropatkin prešel prostovoljno v ofenzivo, bolj verjetna, kakor ona, ki trdi, da je bil k temu prisiljen. »Daily News« namreč poroča iz Petrograda, in sicer, kakor posebno poudarja, iz najbolj poučenega vira, da se je poskus namestnika Aleksejeva, pridobil carja Nikolaja za svoje načrte, definitivno izjalovil. Car je svojo odločilno besedov tem oziru že govoril. Vojni svet je s pičlo večino sklenil, da se ima Port Artur osvoboditi, car Nikolaj pa je odločil, da se naj prepusti Kuropatkinu na prosto vojno, ako hoče to operacijo izvesti, ali ne. Aleksejev je torej podlegel, dasi je opetovan poskusil, da bi si pridobil vpliv na Kuropatkina. Neki intimni Kuropatkinov prijatelj zatrjuje, da bi bil Kuropatkin prej vrhovno poveljstvo odložil, nego bi se ravnal po ukazih, ki bi bili nasprotni njegovemu prepričanju, aka bi bili isti tudi z najvišjega mesta v Petrogradu. — Ako je torej to poročilo resnično, vzroka, da bi o tem dyomili nismo, in ako je resnična tudi vest, da se velika ruska armada pomeče iz Liaojanga proti jugu, potem se ne da niti malo dvomiti, da se je Kuropatkin v temu koraku prostovoljno odločil.

Ako pa je prostovoljno prešel v ofenzivo, mora že imeti v to zadostno armado, zato se pa tudi ni za njeno usodo prav nič batiti, čeprav so jo razni Rusiji sovražni listi že zdavnaj posvetili gotovemu poginu!

Izpred Port Arturja.

Vesti, da se je te dni bila pred Port Arturjem velika pomorska bitka, nečejo utihnuti; zlasti v Čfu se trdovratno širi, ker se še vedno sliši v v daljavi grozivo gromanje topov. V Čfu je došla tudi vest, da se je pred Talienvanom zopet potopila ena japonska vojna ladja, in sicer oklopica »Jashima«, ki je zadelo ob mino in zletela v zrak.

Iz Tokija se poroča, da so se v

pondeljek o polnoči približale štirje japonske topničarke portarturškemu pristanišču z namenom, da bi se prepričale, ali je izhod iz luke prost, ali ne. Rusi so te ladje opazili in jeli nanje streljati z vso silo. Topničarka štev. 4 je bila osemkrat zadeta od russkih granat in se je potopila. Eden pomorščak je bil ubit, vse pa ranjena.

Londonski list »Times« javlja, da je sedaj izhod iz portarturškega pristanišča popolnoma prost tudi za največje ladje, vsled česar bi brodovje prav lahko odplulo na široko morje. Edina ovira je sedaj, da je jelo nedostajati premoga, vsled česar se ž njim skrajno štedi in se velike vojne ladje ne spuščajo iz luke.

O dogodkih preteklega tedna pred Port Arturjem je došlo uradno poročilo admirala Vithefta, katerega je v torem poslat namestnik Aleksejev carju Nikolaju in ki se glasi: V boju za pozicijo pri Kinčovu so naše desno krilo uspešno podprali: topničarka »Bobra« in torpedovki »Burnie« in »Bojki«. Ko so se te ladje v noči 29. maja vrstile v Port Artur, (S tem je ovržena vest, da bi se bile te ladje potopile, odnosno da bi jih dobili Japonci v roke! Opom. ured) se je odpravilo deset torpedovk v zaliv pri Kinčovu, kjer so operirale proti japonski eskadri. Ena teh torpedovk (»Gilyak« ali »Gremjačka«?) je zadelo ob skalo in se potopila. Posadka se je vsa rešila. V boju je bilo ranjenih šest pomorščakov in en poročnik.

Poročilo generala Saharova.

General Saharov poroča generalnemu štabu v Petrograd z dne 6. t. m.: Položaj v okolici Fengvančenga je nespremenjen. Neki japonski oddelek, ki je imel močno pozicijo južno od postaje Vafankov pri vasi Indzatu, je 4. t. m. to pozicijo zapustil in se je, pregašjan od naše konjenice, sprva umaknil proti Vafantianu, pozneje pa še dalje proti jugu — 3. t. m. je japonska pehota napadla za hrbtom naš vojaški oddelek, ki je rekognosciral v okolici Sajmača. Na

LISTEK.

V pisarni.

Starega advokata Ignatiča niso doma; dopoldne je odšel nekam na komisijo in pustil v svoji pisarni užobo in dolgčas. Muhe so zaspale o kotih, in dolgi pisar, Petron, se je z ravnalom v roki oziral po stenah, kje bi zasačil kako žrtev. Počitnik je ležal prah in študiral akte, argrafi so hoteli zleteti skozi okno. Solicitator je kadil, kar je storil le akrat, kadar mu je že bilo neznošno uhoparno, kadar mu ni bilo več žeti in so mu hoteli otrpniti možgani d dolgega časa. V kotu je slonela arjavela sablja in solicitator je vstal sak hip, jo vzel v roke in začel rižati zrak. S tem groznim orožjem je po navadi sekal v sivi vzduh smrtonosne rane, prime in terce, kadar mu je pero utrudilo prste in ga zelo grabiti krč zanje.

Za pultom pri vrarih je sedel ladi Milič. Bil je pesnik, in tisto

popoldne je bila zanj bogata žetev. Doktor se še ni vrnil, in to je bilo kot nalač za njegovo muzo, ki se je sramežljivo vtihotapila v prostore, kjer je sicer vladala boginja zavezanih oči. Pred mladim pesnikom je ležala lira in vstajal je njegov ideal, zagrjen v čarokrasno tančico, etkanou iz solčnih žarkov. Prepasan je bil z rimsko cesto, dibal je ambro, na nožicah je imel sandale iz alabastra.

In Milič je pisal reverz, to se pravi, takšen reverz, kot n. pr. Šorlijev junak (prijatelj, oprostil!). Ta je namreč pisal na reverzih svoji ljubici, a moj ljubi Milič je pesnil, ker se pri nas pesnikovati ne sme več. In njegov pegaz je jedel same pomažljadne rožice, najrajši vijolice; včas se je spravil tudi na narcise, ako so bili potreseni z luninim sojem. Tisti dan se je plemenita živila slučajno spreholala, in Milič je zapel:

Po aleji, po aleji
pesek je srebrn,
da se moji Irmi v nogu
ne zapidi trn.
Po aleji, po aleji

name misli Irma —
oj, le misli, oj, le misli,
sicer bode birma.

Tedaj se je slabno podkovanemu pegazu spodranilo na srebrnem pesku in vzplahnil je v zrak. Ker pa tisti dan najbržje še ni dobil dosti lepo dišeče klaje, je bil polet v lazur bolj truden.

Stoj, ob meni stoj,
Irma, angel moj!
Oj, nikari, oj, nikari
mi ne splaval k solncu —
Bog te varji, oj!

In Miliču je zajokalo srce.

»E-he, že zopet vadihuje, ti kanalja bolna,« je zarežal iz kota dolgi Petron. Tako zaničljiv je bil njegov glas, da je leteli pegaz mahoma telebnil na mizo in so se mu zapičili paragrafi v plemenito meso.

Gospod solicitator je požrl dim in zakašjal.

»Ti predra zgaga, pesnikun lačni, zaradi njega sem požrl polna usta dima. Parkrat se je globoko oddahnil in izbljuval sline.

Pesnik se je ozrl skozi okno, kjer je plavala poezija po sinjem

ljubljanskem zraku. Petron je začel udrihati z ravnalom po pultu in namigaval:

»Vidiš, tako le bi te namlatil in za grivo bi te obesil na svetilnik. V tem trenotku mu je sedla muha na rdeči nos, in Petrona je navdala strašna skrb, kako bi vjele muho. Lopil je s prgičem po nosu, a muha je že brenčala proti pesniku.

»Ti, Milič, prinesi mi muho, živo ali mrtvo, pa ti bo vse odpusčeno.«

Pesnik se ni zmenil, ali zarotil se je in zaklel, da Petronu nikdar več ne posodi pegaza. Vedel je, da ima v šentpeterskem predmestju pegaso šiviljo za ljubico, in parkrat mu je že moral delati pesmi zanjo.

»Pst!«

Solicitator je skočil pokoncu, del pret na usta in v grozničavi napetosti stegnil glavo čez mizo. Poslušal je z ustmi in lasmi, ki so mu kar vstajali na temenu.

»Kaj pa je?« Petron je zamigal z ušesi. Pesnik je zopet sedel po gaza.

»Nekdo je v doktorjevi sobi, pri blagajni. Slišiš?«

Petron je zamigal z ušesi.

»Tat, morda jih je več, in v blagajni je tisoček.«

»Ključavnicu odpira!«

Pesnik ni slišal nič in oddirjal na pegazu v sveti eter, baš solncu pod pazduhu. Zvečer je imel napovedan rendezvous, zato je hotel skončati svoj poem.

»Brž, brž, kje je moja sablja!«

»Saj res, sablja, tatu predremo, in navijali bomo čreva.«

Te po mavriči popeljam v svete sfere, v paradiž!

Irma moja, jagnje moje,
s tabo res je velik križ.«

Solicitator je našel sabljo in se postavil pred vrata, Petron se je vrnil s hodnika, kamor je skočil pred trenutkom, s sajastim toporiščem v roki. Tiho, po prstih je šlapal k solicitatorju in pritisnil uho na vrata.

»Ali kaj slišite?«

»Ravnokar je nekaj zaškrebljalo.«

pad je bil odbit. Na naši strani sta bila dva ubita, šest pa ranjenih.

Brzjavka generala Kuropatkinja.

Iz Petrograda se poroča, da je general Kuropatkin poslal carju Nikolaju brzjavko z besedami: »Zgodilo se je, sklepa se, da se brzjavka nanaša na važen ukaz, katerega je car poslal Kuropatkinu. Petrogradske vojaške kroge navdajajo najboljši upi, ker se strinjajo vsa poročila iz glavnega taborišča v tem, da bo ruska armada z uajevo trdrovratnostjo branila važno pozicijo v Sinjenu. Ako se bo ta pozicija držala, je s tem zagotovljena tudi osvoboditev Port Arturja. General Kuropatkin smatra generala Kellerja in barona Stakelberga za svoja zaupnika, katerima se je že posrečilo stopiti z generalom Stesljem v Port Arturu v redno zvezo.

Oklopica „Šikišma“.

Iz Tokija se uradno demenuje vest, da bi se bila oklopica »Šikišma« pri Talienvanu potopila. Temu nasproti pa se zatrjuje v Petrogradu, da sicer »Šikišma« res ni zadel ob mino pri Talienvanu, pač pa so jo potopile pred Port Arturjem ruske granate z obrežnih baterij še z dvema japonskima torpedovkama vred.

Japonski atentat na železniški most.

Ruski listi poročajo, da so v Omsku vjeli dva Japonca, ki sta hotela razstreliti veliki železniški most preko reke Irtiš. Japonca sta bila dobro preskrbljena z razstrelilnim materialom. Močna vojaška straža ju je pripeljala pred vojno sodišče, ki ju je odsodilo na smrt na vešalah. Japonca bosta obešena na istem mostu, katerega sta nameravala razstreliti.

Divizija generala Foka.

Po poročilih iz Petrograda, se je general Fok, ki je bil po bitvi pri Kinčovu v nevarnosti, da mu zastopijo Japonci pot in mu zabranijo vrniti, s četrtodivizijo srečno vrnili v Port Artur.

Japonci pred Kajčovim.

Rusko brzjavno agentstvo poroča iz Mukdena: Po semkaj došlih poročilih bombardira japonska eskadra, obstoječa iz devet vojnih ladij obreže med Kajčovim in Siunečenom. Ti dve mesti ležite na zapadni obali polotoka Liaotong, jugovzhodno od Inkova in Niučanga.

Amerika dá v zakup Filipine.

Londonski list »Standard« je dobil poročilo, da se je Japonska jela pogajati z Združenimi severoameriškimi državami v to svrhu, da bi jim Američani dali v najem — Filipine. Združene države bave niso nasprotno temu projektu, vsled česar se pričakuje, da se že v kratkem med obema državama napravi

dolična pogodba. Na Ruskem vlada baje veliko razburjenje radi te vesti!

— To poročilo je zelo neverjetno.

Iz delegacij.

Avstrijska delegacija.

Budapešta, 8. junija. V plenarni seji se je začelo najprej obravnavati o peticijah raznih industrijskih in kmetijskih zvez, naj se avstrijska produkcija pri zalaganju armade z vsemi predmeti upošteva po kvotnem razmerju. — Minister grof Goluchowski je odgovarjal na interpelacijo del. Zaffrona zaradi zavoda sv. Jeronima v Rimu. — Vojni minister je tudi odgovarjal na nekatere interpelacije, med drugimi tudi na interpelacijo del. Doberniga glede vojaških oskrbovalnih uradnikov. Predlogi peticijskoga odseka so se sprejeli brez debate. Končno se je sprejela brez debate peticija zvez avstrijskih godbenikov, naj se vojaškim godbam prepove prirejanje plačanih koncertov. Nadalje so odgovarjali na razne interpelacije ministri baron Burian, grof Goluchowski, vitez Pitreich in poveljnik mornarice Spaun. — Nato se je seja za četrte ure prekinila, da so poročevalci zamogli konstatovati soglasje v sklepih obeh delegacij, nakar je grof Goluchowski izrekel delegacijama cesarjevo zahvalo in priznanje za posebno patriotsko požrtvovalnost. — Del. baron Chlumecy je izrekel zahvalo predsedniku vitezu Jaworski in za strokovnjaka in lojalno vodstvo. Predsednik vitez Jaworski se je zahvaljeval delegatom za hitro in požrtvovalno delo, nadalje skupni vlad, podpredsedniku baronu Gautschu itd. ter je zaključil s klici na cesarja.

Ogrska delegacija.

Budapešta, 8. junija. Delegacija je sprejela najprej proračun vojne mornarice in okupacijski kredit v tretem branju. Potem se je seja prekinila, da se je konstatovalo, da so sklepi obeh delegacij identični. Popoldne je imela delegacija zaključno sejo. Najprej se je prečital nuncij avstrijske delegacije o popolnem soglasju v sklepih obeh delegacij. V kraljevem imenu se je zahvalil delegaciji minister baron Burian, nakar sta govorila še predsednik Szell in del. Sirzak.

Avstrijski industrijski svet.

Dunaj, 8. junija. Jutri se vrši zborovanje pododseka avstrijskega industrijskega sveta, da se rešijo nekatera pereča vprašanja o brodarstvu. Na dnevnu redu sta tudi predloga posl. Vukovića v zadevi obnovitve subvencijske pogodbe z »Lloydom« in glede uredbe dalmatinskih pristanišč.

Hrvaško-ogrška finančna nalogba.

Budapešta, 8. junija. Današnje skupno posvetovanje obeh regnikolnih deputacij je bilo popolnoma mirno ter sta se deputaciji v principu zedinili. Splošno se govorilo, da so za nagodbo odstranjene vse glavne zapreke.

»Kar v trehuh mu porinite sabljo!«
»Pst!«

Obadvsta naščiila učesa, srce jima je udrihalo, sekunde so tekle.

Mavrica in luna mila,
vlij v srce mi tolazila!
Balzama daj duši bolni;
tuga z jadom mi jo polni. Oh!

»Ti vražja kanalja, ti podkovana žaba, roparji so v hiši, in ta smrklin vadihuje po svoji punci! Kaj greš k vratom! Vzemi metlo, alo, brž!«

Milič se je začudil in jezno pogledal zabavljivca. Petron je skočil proti njemu, a solicitatorjeva sablja se mu je zapletla med noge, in padel je z vso silo na tla. Jezno se je pobral, vzel ravnilo z mize in ga vrgel v pesnika. Pesnik je vstal in pri spominu svojega ideala, svoje Irne je prisegel: »Petron ne dobi nobene pesmi več, in naj na kolenih prosi, za svojo šivanjkarico. Sicer pa ga tako več ne mara, te pokveke suhe.« Solicitor se je obrnil proti njemu in mu namignil s sabljo. Stopil je proti vratom.

»Na, vzemi sabljo v roke, jaz odprem, naj bo, kar hoče.«

Petron je držal v eni roki topo-

rišče, v drugi ravnilo, v ustih je imel držalo. Z glavo je silil v vrata. Solicitor je zavrtel ključ, duri so se s hruščem odpire. Petron je zagnal strašanski krik in priletel v doktorjevo sobo bobneč in rohneč.

Nikjer žive duše, pisalna miza se je dolgočasila pred oknom, železna blagajnica je stala oblastno v kotu. Petron je sunil s toporiščem ob njen trebuh, nato se je ozrl po policah, kjer so strašile cele skladnice aktov, stopil še k mizi in odpril predal. Tatu ni bilo niti v miznici.

»Nikjer nikogar, pa se mi je vendar tako zdelo, kot bi nekdo bil.« Solicitor se je odsopal. Milič se je nečesa spomnil. Pomaknil se je od vrat, prislonil sabljo v kot in stopil k uri na stol. Potisanil je kazalec za petnajst minut naprej. Bilo mu je v pisarni strašansko pri srcu.

Kmalu potem so odhajali trije gospodje. Na ulici si je solicitator še briral pot s čela, Petron se je oziral za dekleti, ki so prihajale po cesti, pesnik pa je zajezdil pegaza in s plemenito živaljo se je dvignil nad ljubljansko mesto.

Sip-sap.

Obletnica kronanja ogrskega kralja.

Budapešta, 8. junija. Danes je minulo 37 let, odkar je bil cesar Franc Jožef I. kronan za ogrskega kralja. Vsa javna in konzulatna poslopja so bila v zastavah, v vseh šolah se se vršile veselice.

Iz Srbije.

Belgrad, 8. junija. Dne 28. t. m., na obletnico nesrečne bitke na Kosovem, se odkrije tam zelo slovensko spomenik v bitki padlim junakom. Kralj Peter se odpelje k slavnosti že 27. t. m.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 8. junija. Podelitev izrednega reda cesarju Francu Jožefu se smatra v najvišjih turških krogih za znak posebnih simpatij in spoštovanja, nadalje pa tudi za znak političnega zaupanja. Posebno ugoden vtis na turške vladne kroge je napravila izjava vojnega ministra vit. Pitreicha, da med armadnimi zahtevami in ekspozjem grofa Goluchowskega ni nikake zvez.

Carigrad, 8. junija. Avstro-ogrski poslanik si prizadeva, pregoriti turško vladu, da izvoli nadšodnika v razsodišče zaradi diferenc z orientno železnicu.

Carigrad, 8. junija. Turška vlada je poslanikom velesil oficijalno naznanila, da se je podpisala med finančnim ministrom in otomanskim banko pogodba glede jamstva za letni proračun za macedonsko orožništvo.

Sofija, 8. junija. Turki trdijo, da je prišel zabol s peklenškim strojem, ki se je razpočil na železnici, iz Sofije, kar pa nikakor ni resnično. Vendar se tudi tu vrše zaradi tega stroge preiskave.

Nadjvojvoda Friderik na Angleškem.

London, 8. junija. Nadvojvoda Friderik se je pripeljal danes v Dover, od tam pa s kraljevim vlakom v London. Povsod so ga sprejemali z vojaškimi častmi. Pred kraljevo palačo sta ga čakala kralj in kraljica v velikem spremstvu.

XL. redni občni zbor „Slovenske Matice“

dne 8. junija t. t. v. »Mestnem domu«.

Letošnji občni zbor »Slovenske Matice« je bil izvenredno dobro obiskan; zlasti mnogo je bilo navzočih duhovnikov, našteli smo jih okoli dvajset.

Ob določeni uri je predsednik gosp. dež. šolski nadzornik Fran Levec proglašil sklepodnost, pozdravil vse navzoče in otvoril XL. občni zbor.

Nato je oddal besedo društvenemu tajniku g. Evgeniju Lahu, da prečita svoje poročilo za dobo od 1. ročnika lanskega leta do 31. velikega travna t. l.

Iz tajnikovega poročila posnemamo, da sta bila lani novo izvoljena odbornika gg. Jak. Dimnik

in Milan Pajk predeljena književnemu odseku, ki je imel v celem letu eno sejo. Odbor je imel v celem tri seje, gospodarski odsek pa — nobene.

Lansko leto je izdala »Matica« 6 knjig v obsegu 85 pol, torej 5 pol več, kakor navadno. Poročilo pravi, da je bila ocena teh knjig jako različna; v društvenih krogih boljša, slabša pa v javnosti, zlasti še v časopisih. Sosebno se prigovarja »Matici«, da se premalo ozira na leposlovje in na druga slovenska slovstva. Tudi letos se izda 6 knjig, ki bodo obsegale, kakor navadno 80 tiskovnih pol in sicer VI. zvezek »Zbornik«, Letopis za leto 1904, II. del Simončičeve bibliografije, VIII. snopič Štrekljevih »Narodnih pesmi«, I. zvezek »Zabavne knjižnice« in 1. zvezek »Knezove knjižnice«. Vse te knjige se tiskajo v istih tiskarnah, kakor lani. Letos se je po resoluciji g. ravnatelja Šubica osnova odsek za izdanie »Slov. teh. slovarja«. V tem odseku so razen predlagatelja še gg. prof. A. Bartel, dr. Fr. Illešič, M. Pleteršnik in ravnatelj Andra Senekovič.

Odsek za nabiranje krajepisnih imen je razposlal okoli 100 vabil z ugodnim uspehom.

Društveni proračun se je lani prekoračil za 1700 K in to radi tega, ker je »Matica« lani izdala preveč knjig in ker je porabila za popravo hiše 4000 K. »Matično« premoženje se je v tem letu zvišalo za 3467 K.

Naučno ministristvo je za leta 1904 do 1906 dovolilo letno podporo 1000 K, za kar se je odbor pismeno zahvalil.

Tajnikovo poročilo nadalje konstatičuje, da je štel »Slovenska Matica« lani 80 udov manj, kakor prejšnje leto. Temu žalostnemu pojavu pa je kriva malomarnost in brezbrinjnost društvenih posvetnikov, mnogo pa tudi mržnja posameznih oseb napram društву.

Prenehala so poverjeniška mesta v Dragi, v Loškem potoku, v Leskovcu pri Krškem, v Sežani, v Vuhredu in v Zgornji Radgoni, nanovo pa so se ustavnova v Mirni, v Opčini in v Trbovljah. Društveni knjižnici je priprasto 335 knjig, zvezkov in časopisov; od teh je največ ruskih, in sicer 108 ruskih, 72 čeških, 50 hrvaških, 33 slovenskih, 29 srbskih, 12 bolgarskih, 10 slovaških, 8 poljskih, 7 nemških, 3 sorbske in po 1 francoske, latinske in madjarske. Od teh knjig je bilo 26 podarjenih, 319 pa se jih je zamenjalo. »Matica« zamenjuje svoje publikacije z 41 društvom, in sicer nanovo z »Hist. filol. institutom« v Njézini, »Moravskom um. společnostjo« v Brnu in s »Slovensko Sloško Matico« v Ljubljani. Društvena knjižnica obsega sedaj 17.763 knjig in 189 zemljevidov.

Od društvenih knjig se je lani prodalo 613 izvodov in 8 zemljevidov, podarilo pa se je 331 knjig.

Dva »Matična« častna člana sta lani praznvala svojo sedemdesetletje, in sicer 14. kmovca Jan Lega, 6. sušca pa dr. I. Kvičala, oba v Pragi. Društvo jima je brzjavno izreklo svoje čestitke.

Od društvenikov so lani umrli: vsečil. prof. in pisatelj dr. Sim. Subič, prof. Jak. Žnidarski, pover. Val. Jarč, žup. Sovič, ravnatelj Fr. Bračaška, Jamšek, monsig. Stare, sod. svet. dr. Gestřín, pover. Rih. Šeber

pridno v cerkev, obiskoval bolnike in podpiral reveže. Tisti, ki ga niso natančno poznali, so ga smatrali za vzornego duhovnika. Še ko je bil kardinal, so pisali o njem, da je moder kakor Salomon, potrežljiv in prizanesljiv kakor Job in da izpoljuje božje zapovedi kakor Mozes. Med tem ko so sodobniki o njem tako pisali, pa se je Roderik Borgia zabaval z vdovo Vanozzo de Catenei in njenima hčerama. Ta vdova je čez nekaj let umrla. Ko se je Roderik naveličal starejši hčere, jo je zaprl v neki samostan in si izbral za stalno metreso mlajšo hčer Roko, ki mu je povila petero nezakonskih otrok. Dva izmed teh otrok sta v zgodovini katoliške cerkve igrala preznamenito vlogo. Da bi pred svetom prikril to svoje razmerje, je najel nekega obubožanega grofa, da se je poročil z Roko. Ta grof Ferdinand de Castilla je bil ob enem oskrbniku Roderigovi posestev. Vsak večer je kardinal obiskal svojega oskrbnika. In v tih sobahn dotične palace so se uprizarjale orgije, ki se ne dajo popisati. Dovolj je, če rečemo, da Roderik ni samo spolsko občeval s svojo metreso Roko, nego tudi s svojo lastnima sinoma Franceskom in Cesarjem. To

in I. Rode, ki je volil »Matici« 500 K. V znak žalosti so se zborovalci na predsednikov poziv dvignili s sedežev.

Tajnikovo poročilo se je nato brez debate odobrilo.

O računskem sklepu za I. 1903. je poročal blagajnik gosp. dr. Josip Starč.

Računski sklep izkazuje 39.613 K 92 v dohodkov in 39.610 K 65 v stroškov, torej 3 K 27 v prebitka. »Matično« premoženje je lani znašalo 12.064 K 86 v in se je v prijemu s prejšnjim letom zmanjšalo za 3467 K 95 v. Proračun izkazuje dohodkov 21.519 K 27 v in prav toliko tudi stroškov. Med dohodki so vrednovani doneski društvenikov 12.000 K, državna podpora 1000 K in dohodki hiše 5100 K. »Matica« ima v oskrbi sklad za dr. Blei

mec. Da, dotični, na slovenski zemlji službujoči uradnik, poudarja s ponosom, da sploh ne zna slovenski in da stoji z dušo in telesom v nemškatarski stranki. Hujše blamaže si je pač težke misliti. Ta uradnik je Dunajčan, ima pa slovensko ime. Piše se Franc Ulčnik. Že njegovo slovensko ime je zadostovalo, da so ga nemškutarji denuncirali po vseh listih, in sicer lažljivo denuncirali, misleč, da bodo Slovenci zadeli in mu povzročili veliko škodo. Ta slučaj kaže pač jasno, kako podli so ti nemškatarski denuncijante.

Uspehi duhovniških shodov. »Slovenec« se hvali, koliko predavanj, shodov, socijalnih kurzov (o tej!) so že klerikale priredili in kako so s tem povzdignili ljudstvo intelektualno in moralno. Zgled za to daje anonimno pismo, katero je prejel dr. Tavčar. To pismo nosi sicer podpis »Zdrave Poljanke in Tratarce«, a je brez dvoma pisano v Ljubljani in tudi tu na pošto oddano. Sicer pa smo prejeli že več pisem s podobno pisavo. V tem pismu se imenuje dr. Tavčar Dalai Lama Centorij, Konfucij, Lucifer z grabljami. Obeta se mu dobra malca, češ: »cela Gorenjska ozir. Krajnska je na delu, da bodo pri prvi pričetnosti dr. Kvedru Taučeru prah pokazale — kakor nam Bog poma gaj.« In dalje je pisano v tem pismu: »Tudi po Ljubljani in okolic bodo natakarji in natakarce dr. Kvedru Konfuciju dobro postregle. Naši trgovci in kramarji, kateri po Notranjskem semnje obiskujejo, so nam povedali, da na Notranjskem, v Zagorju, Št. Petru, Razdrem, Št. Vidu, Vipavi, Postojni tudi natakarji in natakarce in drugi se dobro pripravljajo na prihod dr. Tavčarja s strih nino, arsenik, mišnico in drugim mu postreči, da bode koj kot podgana ali lesica poginil... Tudi veliki ali mali vrh bo v kratkem času v Ljubljani ali okolic tako mazilo dobi, da se bode koj zničil. Po celem Kranjskem se govori, da dr. Tavčar mora v kratkem času poginiti, istotako njegova žena Franca in mali al velkavrh.... To je tista intelektualna in moralna višina, na katero so ljubljanski škof in njegov duhovniški povzdignil ljudstvo, to so sadovi duhovniške agitacije in duhovniške vzgoje. Tiste duševne reve, ki nas misijo z anonimnimi pismi begati, pa naj bodo prepričane, da se takim izbruhom le smemo.

Znoreli so! »Več delavcev se je v škofovi cunji oglasilo proti nam, ker smo povodom desetletnice klerikalnega rovarenja med ljubljanskim delavstvom pokazali, kakšen humbug je vse to gibanje, ker ni delavstvu prav nič koristilo ter le polnilo znano bisago. Oglasilo se je torej »več delavcev«; ti delavci so absenčni dr. Krek, hišni posestnik Gostinčar, dr. Lampe in trgovec z lurško vodo Smolnikar, sami taki ljudje, ki leta in dan nicesar ne delajo. Ti se seveda tresejo, da bi se delavstvu končno odprle oči in bi se isto naveličalo s svojimi groši in deseticami vzdrževati celo vrsto delomržnih ljudi, in zato psujejo, da se jim okoli nečistih ustnic kar zajema dela. Hvalijo se, da so za izobrazbo toliko storili, da je danes klerikalno delavstvo intelektualno in moralno mnogo višje, kakor slovenska napredna inteligencija. To je očiten dokaz, da so ti ljudje popolnoma znoreli. Sveta Urša, zaščitница znotrjnih popičev, moli za te šenklavške pisanke, da se jim vsaj toliko pameti vrne, da nas bodo mogli še nadalje zabavati s svojim psovjanjem.

Rabijaten duhovnik. Iz Selške doline se nam piše: V soboto 4. t. m. je moral biti naš župnik Tomaž Rožnik silno slabe volje, ker je našega kovača — sploh vzorčega delavca — pri svojem hlevu bez most v vodo vrgel. Fajomer, ki napade kovača in ga vrže bez most v vodo — to je vendar nekaj novega. V nedeljo zjutraj je

fajmoštru pri maši slabo postal. Ni čuda, ko tako rad popiva po klerikalnih gostilnah do 11. ure in celo do polnoči ter se ga tako nasrka, da še kovače čez most v vodo meče.

Staro sokolsko gardo smo gledali snoči zopet enkrat v telovadnici pri redovnih vajah. Pozna se jim disciplina sokolska ter prejšnja izurenost, kajti le nekoliko gibov in redovne vaje so še gladko, kakor pri rednih telovadcih. Upajmo, da jih prihodnjo sredo vidimo še enkrat toliko. — Po redovnih vajah je bil sestanek. Poleg že obstoječega jezdnega odseka se je sestavil sprejemni odsek, ki je obenem odsek za stanovanja. Jezdnemu načeluje brat dr. Josip Kušar, sprejemnemu odseku pa br. dr. V. Rohrman. Sestaviti je še veseljni odsek in agitacijski odsek. Da se je letos stoprav v zadnjem trenotku mislilo na sestavo odsekov, temu je vzrok dejstvo, da je odbor že celo leto polagoma pripravljal in gladi pot. Vse gradivo je po večjem pripravljenem, izvršiti je le podrobnosti.

Skupina Ljubljana avstrijske zvezze železniških uradnikov priredi v soboto, dne 11. rožnika na restavracijskem vrtu južnega kolodvora veliki vojaški koncert pod osebnim vodstvom kapelnika. Čisti dohodek je namenjen zdravilišču železniških uradnikov. Pri neugodnem vremenu je na razpolago velik, novo zgrajen salón. Zadelek ob 8 uri zvečer, vstopnina 60 vinarjev.

Izlet pevskega zabora „Glasbene Matice“. Pribidno nedeljo, dne 12. junija napravi pevski zbor »Glasbene Matice« popoldanski izlet v Šmartno pri Litiji. Zbirališče ob pol treh popoldne na južnem kolodvoru, na to odhod s poskim vlakom. Nazaj iz Litije zvečer ob enajstih. Kdor bi hotel, se vrne tudi lahko z mešancem ob osmih. Rödbinski člani pevki in pevcev, kakor tudi prijatelji »Glasbene Matice« in njenega pevskega zabora so dobro došli! Od kolodvora v Litiji je pol ure peč do Šmartna.

Pomočniški shod zadruge črkoslikarjev, sobnih slikarjev in pleskarjev bo v nedeljo dne 12. junija ob 10. uri predpoldne v salonu gostilne »pri Lozarju« na Sv. Jakoba trgu Namen shodu je, da se konstituirajo pomočniški zbor. Naj se vsi pomočniki omenjenih obrtv zanesljivo udeleže tega zborovanja.

Zadržujo načelstvo.

Okr. učiteljska konferenca slovenskih ljudskih šol v Ljubljani bo v četrtek, dne 16. t. m., ob 8 dopoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah.

Nova šolska knjiga. Naučno ministrstvo je odobrilo A Strojero »Kratko zgodovino katoliške cerkve« (izdanie družbe sv. Mohorja) za ljudske, meščanske, obrtni in višje dekliske šole.

Slovenski skladatelj Viktor Parma, češkar sijajno opremljena opereta »Amaconka« je sedemkrat zapored napolinila zagrebško deželno gledališče, je prejel od uprave hrvat. kazališča v spomin na izredno krasni uspeh svojega dela masivno moderno cigaretno šatilo iz srebra z 10 rubini in 2 velikima smaragdoma. Opereta se upriča v kratkem tudi na Nemškem.

Pianinska veselica bo v nedeljo 19. junija pri Žigertovem stolpu. Samo prisajno neugodnem vremenu se preloži veselica na 26. junija.

Cerkljanskega učiteljstva vrtna veselica, ki bi imela biti 12. t. m., se je moralna preložiti na nedeljo 19. t. m., ker bi se sicer učiteljstvo kranjskega okraja ne moglo vdeležiti veselice kranjskega učiteljskega društva, ki se vrši to nedelo.

V Dolenske Toplice se je prišlo zdraviti od 1. do 31. maja t. l. 96 oseb.

Nevihta in toča. Včeraj ob 2. uri popoldne je bila v Mokronogu grozovita nevihta z bliskom in točo; toča je padala debela kot lešniki in tudi debeleja ter napravila ogromno škodo. Strela je udarila v Pijavcev v Šircelnov kozolec, ki je tudi pogorel; sosedna poslopja je požarna brama iz Mokronoga obvarovala.

Iz Vidma ob Savi. Naša šolska efektna lotterija prav dobro napreduje. Srečke se še dobijo po kroni. V kratkem začne lotterijski odbor sestavljati listo dobitkov. Tiste trgovce, tovarnarje, obrtnike in posnekarske, ki hočejo konkurirati s svojim blagom, opozarjam, naj blagovljivo nemudoma vposlati cenike na lotterijski odsek na Vidmu.

Dve vidri naenkrat je vjet dne 4. t. m. na Praprotnem pri Škofi Luki lovec Jožef Dolenc od Sv. Tomaža. Ker se nahaja tukaj malo vider, je to nekaj posebnega

za naše kraje. Bila sta samec in samica.

Akad. teh. društvo „Triglav“ v Gradišču priredi dne 11. junija 1904 svoje 4. redno občeno zborovanje v prostorih restavracije »Zum Wilden Mann«. Spored: 1.) Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2.) Odborovo poročilo. 3.) Poročilo pripravljalnega odseka. 4.) Proračun. 5.) Slučajnosti.

Izpred tukajšnjega portretnega sodišča. 1. Alojzij Sušnik iz Boh. Srednje vasi, delavec pri gradbi železnice v Bohinski Beli se je imel zagovarjati zaradi hudodelstva uboja. Dne 18. malega travna ni šel na delo, ampak je počival v družbi gostilni Jakoba Mandelca, pri katerem je stanoval in bil na hrani. Z obdolžencem je tudi skupaj stanoval delavec Janez Kavčič, ki se je imel z Mandelčevim 17 let staro hčerkjo poročiti takoj, ko bi bil vojakov prost. Kavčič je bil na svoje dekle zelo ljubosumen, posebno ker je videl, da ima Sušnik njen mesingasti prstan na roki, ki mu ga je Terezija Mandelca do večera istega dne posodila. Vendar so ves dan med seboj prijateljsko občevali. Ko so pa šli v kuhinjo večerjat, je nagajal obdolženec Kavčiču in se zaletaval vanj. Napisalo sta se sprjela, delavec Fr. Beton ju je pa hotel razdrojiti. Po tegnili je Sušnika nazaj. Kavčič pa prikel za obe rami. V tem pa je stopeil Sušnik za Betona in sklonil se z roko že desno ramo Betonovo znamnil z odprtim nožem proti prsim Janezu Kavčiču, ki ga je v tem trenotku Beton izpuštil. Kakor izpove priča Terezija Mandelca, je po tem sunku Kavčič v zrak pogledal, se prikel za prsi in rekel: »Kako mi kri tečeš, zahvaljuješ se zdravnika, češ, da sam ne more iti k njemu, a se tako zgrudil pri kuhinjskem pragu in umrl. Po izrek zdravnikov mu je bila prerezana srčna žila ter je morala nastopiti izkravitev. Sodišče je Sušnika, ker so poročniki vprašanje na uboj potrdili, obsoedita na 5 let težke ječe, poostrene z 1 postom na mesec. — Na zatožni klopi sedita Janez Zupan, po domače Spičakov, črevljarski močnik, in France Knific, »Gondjev«, ozemljen posestnik, oba iz Leša, prvi je obdolžen hudodelstva, drugi pa sokrijev uboja. Včeraj 10. mal. travna je prišla Knificeva žena po svojega moža v Kleindienstovo gostilno v Hudem grubneter in pripovedovala, da jo je njen brat Janez Mokerl doma nekaj podil in jo hotel testi. To je vježilo moža, ki je bil že itak nekoliko razgret od zavžite pijače, in napolt se je nazaj proti omenjeni krčmi, kjer je pil Mokerl, njegov svak. Na potu je srečal Ahčevega Toneta, Valentina Špendeta in mu že oddalec zakričal, ne da bi ga poznal, da naj beži, inače bo nesrečen. A ta se ni zmenil za to grožnjo, marveč je šel svojo pot naprej. Ko je pa došel Knificu v bližino, ga je ta z neko trdo rečjo udaril po glavi, tako, da je čutil ves teden glavobol. V tem času pa se je že več gostov iz Leša vračalo iz Kleindienstove gostilne proti domu in med njimi Janez Mokerl in Janez Zupan. Knific, ki je srečal to družbo komaj 300 korakov oddaljeno od gostilne, je vprašal svojega svaka, zakaj je ženo podil, ter mu je dal par klofut, ki jih pa je zelo pijani Mokerl potprežljivo prenesel. Ko ga je pa Knific le zopet udaril, bilo je to tudi svaku odveč in udaril je Knifica z dežnikom po glavi. Zopet ga je klofnil Knific, rekoč, »da njegove žene ne bo rihtal.« Kmalu nato je padel Mokerl, ki ga je Zupan z nožem v sreci zadel, mrtev na tla, in na tleh ležečega svaka je Knifice še nekoliko z nogo obreal. Zupan pripozna storjeno dejanje, izgovarja se le, da je bil pijan, in da ga je Knific k temu napeljal, ko mu je rekel: »Danes mora erkniti, kar daj ga.« Knific pravi, da ni nikoli teh besed izustil in tudi pri tem dejanju navzoč priča se enoglasno zanikale ta Zupanov zagovor. Zupan je bil hudodelstva uboja krivim spoznan, in obsojen na 4 leta težke z 1 postom vsakih 14 dni poostrene ječe; nasproti je bil pa Knific ob sokrivde uboja oproščen, pač pa obsojen zaradi labke telesne poškodbe Valentina Špendeta na 3 tedne zapora, poostrenega z dvema postoma na teden. — Razprava proti Jeri Bricelj, po domače »Adamovi«, 21 let stari dekli iz Dobrunj oziroma iz Slapov, zaradi budodelstva detomora, se je po odredbi sodnega dvora v svrhu preiskovanja njenega duševnega stanja po zdravniških zvezdencih preložila.

Mariborsko porotno sodišče je obsojilo včeraj 46letno posestnico Eva Holz iz Studenice v 2 in polletno ječo, 29letnega delavca Friderika Hauserja pa v 2letno ječo. Holz je namreč pregnovila Hauserja kot bodočega zeta, da je začgal njenko kočo, da je dobila 1200 K zavarovalnino od »Donave«.

Društvena godba priredi jutri 10. t. m. ob 8. uri zvečer mirov s sledenjem sporedom: Magistrat, Pred župnijo, Vodnikov trg, Cesarska Franca Josipa trg, Poljanska

cesta, Sv. Petra most, Škošijske ulice, Sv. Petra cesta, Marijin trg, Wolfe ulice, Kongresni trg, Gospodske ulice, Turjaški trg, Breg, Sv. Jakoba most, Truberjeve ulice, Zvezdarske ulice, Hrenove ulice, Florjanske ulice, Stari trg, Mestni trg, Magistrat. V slučaju neugodnega vremena vrši se mirozov z istim sporedom v tork dne 14. t. m.

Ljubljanska društvena godba priredi v sredo, dne 15. junija t. l. na vrtu »Narodnega doma« vrtno veselico z godbo in petjem. Natančni vspored priobdimo v kratkem.

Semenj. Dne 8. t. m. bilo je na sejm prgnanih 1060 konj in volov, 300 krav in telet, skupaj 1360 glav. Kupčija je bila pri govedi kakor pri konjih dobra, ker so prišli po govejo živino Korošci, po konje po Lahu.

Brzoparnik „La Lorraine“ francoske prekmorske družbe (zastop potovana pisarna Ed. Šmarda v Ljubljani), je odplul iz Havra 28. maja in srečno došel v New York 4. junija, vozil je 6 dni 21 ur.

S ceste. Včeraj ob 2. uri popoldne je hotel peljati hlapec Jakob Skorja čez prelaz na Dunajski cesti s tovornim vozom, ko je čuvaj Jurij Črtlan ravno zapiral prečnico. Čuvaj je Škorjo opozoril, da naj čaka, toda ta se opominu ni odzval, ampak peljal dalje in pri tem zadel prečnico ter jo zlomil. Škoda je 16 K. — Hlapec Ivan Škerjanc je zadel včeraj zjutraj na Marije Terezije cesti v voz Ivana Kopača ter mu poškodoval oje. — Včeraj popoldne je neki kmetski mladoletni fant po Marije Terezije cesti jahal prostega konja, ki je zdirjal in fanta vrgel raz sebe. Dedeček se je pobil na glavi in sta mu v bližini nahajajoča se policijska detektiva s trgovcem Mijo Strkovičem v prvih veči pomagala toliko, da je šel zopet lahko dalje. Konja so nasproti Kmetje ujeli.

Nesreča. Včeraj se je peljal g. dr. Rudesch iz Radovljice po cesti s svojim vozom. V bližini so se bili splašili nekemu kmetu konji, ki so zadel v dr. Rudeschevo voz tako močno, da se je prevrnil in si je dr. Rudesch zlomil desno nogo. Pripeljali so ga do ljubljanske postaje z vlakom, od tu pa z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Ponarejeni novci po 20 vinariev krejijo po mestu in okolici. Falzifikati so svindeni in jih je spoznati le po cvenku.

V Ameriko se je včeraj odpeljalo z južnega kolodvora 5 Hrvatov in 10 Macedoncev.

Najnovejše novice. — Rodbinska drama. V Hamburgu so se začrplili slikar Gustav, njegova žena, hči, sin in mati.

Bivši burski general Cronje je s pogodbo vezan, da se mora kazati na razstavi v St. Louisu. Bivši predsednik Krüger pa je izdal poziv na vse burske prijatelje, naj zbirajo s prostovoljnimi daroviti sveto, s katero se razveljavijo dotična podoba.

— Na bojišču Waterloo postavijo Francozi 21. t. m. velikanškega orla.

Proti italijanski in vinogradni klavzuli so imeli vinoreje iz cele Ogrske včeraj v Budapešti velik shod. Prišlo je nad 4000 vinorejev. Zahtevalo se je, naj se na vinu iz inozemstva načozi carina 60 krov. Shod je odšpal deputacija k poljedelskemu ministru.

Vodja ogrskih anarchistov Matjaš Malasic je umrl v Rusiji.

— Zopet žrtva železniškega štrajka. Namestnik postajenodelnika v Sobotki J. Fekeete, je bil vsled zadnjih štrajkov tudi polegian v aktivno vojaško službo. Fekeete pa je pobegnil ter niso do včerej zanj vedeli. Včeraj pa je prišel zopet na postajo, kjer pa sta ga že čakala dva orožnika. Fekeete se je orožnikoma iztrgal ter skočil pod došli brzovlak, ki ga je usmrtil.

Hrvatske novice. — Velika politična pravda. Pri začetku razprave zaradi lanskih nemirov v belovarskem okraju. Obtoženih je 260 oseb, ki jih zagovarjajo trije odvetniki. Obravnavo bo trajala najbrže celo mesec. — Tragična smrt. K svojim starijem v Zagreb na dopust došli nadporočnik 8. p. pol. Štefan Ivan Ramer je zbolel za hudo vročinsko boleznjijo ter je v takih omotici skočil skozi okno II. nadstropja. Dobil

Umrli so v Ljubljani:

Dne 4. junija: Valentin Jager, klavec, 81 let, Hradeckega vas št. 47, ostarel.

— Edward Höfner, faktorjev sin, 3 leta, Karlovška cesta št. 22, Škratice.

Dne 5. junija: Apolonija Gnjedza, zasebica, 88 let, Komenskega ulice št. 12, ostarel. — Emanuel Baran, šolskega delovode sin, 7½ leta, je utonil. — Emilija Šorn, profesorjeva hči, 7½ leta, Bleiweisova cesta št. 12, Peritonitis chron.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurz dunaj. borze 9. junija 1904.

Naložbeni papirji.

42% majeve renta Denar Blago

42% srebrna renta 99-25 99-45

4% avstr. kronska renta 99-10 99-30

4% " zlata 99-50

118-33 118-55

4% ogrska kronska " 97-20 97-40

4% " zlata 117-95 118-15

4% posojilo dežela Kranjske 100-75

4% posojilo mesta Slijet 100-25 101-25

4% " Zader 100- 100-

4% " bos.-herc. žel. pos. 1902 100-50 101-50

4% " češka dež. banka k. o. 99-75 99-95

4% " ž. o. 99-75 100-05

4% " zt. pisma gal. d. hip. b 101-80 102-

4% " pest. kom. k. o. z 108-50 107-50

4% " 100% pr. 101- 102-

4% " zast. pisma Innerst. hr. 100-50 100-75

4% " ogrske cen. 100- 100-60

4% " dež. hr. " z. o. 100- 101-

4% " z. o. 99-75 100-

4% " obl. ogr. lokalnih že- leznic d. dr. 100- 101-

4% " obl. češke ind. banke 98-55

4% prior. Trst-Poreč lok. žel. 99-50 100-

4% prior. dol. žel. 294-90

4% " juž. žel. kup. 1/1/ 100-75 101-75

4% " avst. pos. za žel. p. 101- 102-

Srečke.

Srečke od l. 1854 1860-1/

" " 1864 1864-30

" tizske 256- 280-

" zem. kred. I. emisije 180-75 182-75

" II. ogr. hip. banke 296- 306-

" srbske à frs. 100- 292- 298-

" turške 268- 274-

Basilika srečke 9- 94-

Kreditne 128- 129-

Inomske 21-10 22-10

Krakovske 485- 474-

Ljubljanske 80- 84-50

Avst. rud. križa 78- 82-

Ogr. " 67- 70-

Rudolfove 53- 55-50

Salcburške 29- 30-

Dunajske kom. 67- 72-

Debljice 75- 79-50

Južne železnice 5 2 - 522-

Državne železnice 77-25 78-25

Avtro-ogrskie bančne delnice 632-50 633-50

Avstr. kreditne banke 1619- 1629-

Ogrske 638- 639-

Zivnostenske 743-25 744-75

Premogokop v Mostu (Brüx) 249-50 250-50

Alpinske montane 607- 610-

Praška žel. in dr. 409-75 410-75

Rima-Murányi 1998- 2008-

Trbovljske prem. družbe 484- 486-

Avstr. orožne tovr. družbe 305- 308-

Češke siadkorne družbe 478- 482-

Denlike 154- 156-

Valute.

C. kr. čekin 11-33 11-38

20 franki 19-05 19-08

20 marki 23-47 23-55

Sovereigns 23-92 24-

Marke 117-30 117-50

Laški bankovci 95-10 95-20

Rublji 252-87 253-87

Dolarji 4-84 5-

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 9. junija 1904.

Termin.

Pšenica za oktober 50 " 9-30

Rž oktober 1904 50 " 6-94

Koruzna julij 1904 50 " 5-41

" avgust 50 " 5-51

" maj 1905 50 " 5-73

Oves " oktober 50 " 6-11

Efektiv.

5 vin. više.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 808-2. Srednji uradni tisk 786-0 mm.

Junij Čas Stanje baro- metra V tem- pera- tura Vetrovi Ned.

8. 9. zv. 730-8 21-5 sl. jzahod del. jasno

9. 7. zj. 730-7 16-8 brezvetr. oblačno

9. 2. pop. 730-5 21-0 sl. jug dež

Srednja včerajšnja temperatura: 21-6°.

Normala: 16-9°. Mokrina v 24 urah: 23-2 mm.

Alojzij Korsika naznajna v svojim in v imenu svojih otrok Ivane in Viktorja vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prečastno vest, da je njegova iskreno ljubljena soprga, oziroma mati, gospa

Ivana Korsika

roj. Schurza

v sredo, dne 8. junija, ob 10. uri zvečer po dolgih in zelo mučnih bolečinah, previdena s sv. zakramenti za umrjajoče, v svojem 63. letu življenja mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v petek, dne 10. t. m., ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti Bleiweisova cesta št. 1 na pokopališče k Sveti Krištofu, kjer se polože zemski ostanki drage raijne v rodinsko jamo k zadnjemu počitku.

Sveti naše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi Marijinega oznanjenja.

V Ljubljani, 9. junija 1904.

Kalodont
Se dobiva povsed!
16 neobhodno potrebna zobna Crème 40
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

V službo se tako sprejmeta
dva hlapca

eden za razvajanje piva, eden pa za v trgovino; oba morata biti popolnoma zmožna branja in pisanja. Oni, ki so take službe že opravljali, imajo prednost.

Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“.

1627-2

Muhe so zopet sitne!

ONESNAŽIJO stanovanja in jedila, prenašajo bolezni od bolnikov in mrljev, od izmetkov in mrhovine, trpičijo človeka in žival.

Nastavite povsed amerikansko nastavo za lov muh

„Tanglefoot“.
Eden list 10 vin. (za 2000 muh). Dobi se povsed. 5-129

Glavna zalog za Kranjsko:
Edmund Kavčič
v Ljubljani.

Komptoarist
se išče za lesno trgovino.

Prednost imajo oni, ki so vajeni prejemanju jelovega lesa.

Naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“.

1555-2

Razglas.

Osnovalni odbor za

stavbo nove mlekarne na Prestranku

oddal bode

v nedeljo, 12. junija 1904, ob 3. uri popoldne

stavbo tega poslopja v ceni najbolj ugajajočemu podjetniku v izvršitev in sicer skupno, oziroma posamezna dela in sicer zidarska, mizarska itd.

Zglasiti se je pri A. Križaju, županu v Orehku poleg Prestranka, kjer sta na vpogled tudi črtež in stroškovnik.

Išče se

kuharica

ki je tudi veča vseh hišnih poslov, za manjšo rodbino v Slavoniji.

Ponudbe prejema A. K. Kutjevo v Slavoniji.

1627-1

Ivan Nep. Thomitz

zelezniki zdravnik v pok.

ordinira od 9.-10. ure dopoldne in

od 2.-3. ure popoldne 1626-1

na **Marije Terezije cesti**

Kolizej (pritlično na levo).

Trgovski pomočnik išče

gospodično-prodajalko

s kakimi 1000 K premoženja, da bi skupaj

otvorila trgovino z mešanim blagom na

deželi